

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului Medvețchi Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Briceni din 05 ianuarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Medvețchi Ion Ghenadi, născut la 03 mai 1996, originar și domiciliat în s. Larga, r-nul Briceni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 08.07.2015-05.01.2016 (prima instanță)

2. 01.02.2016-20.04.2016 (instanța de apel)

3. 06.07.2016-14.09.2016 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 05 ianuarie 2016, Medvețchi Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Medvețchi Ion, în noaptea de 21.03.2015 spre 22.03.2015, în timpul consumului de alcool în casa de locuit a lui Ghimpu Radu, situată în s. Larga, r-nul Briceni, în rezultatul relațiilor de conflict cu Rîhlea Valerii, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu mâinile și picioarele în regiunea capului și a cutiei toracice, cauzându-i leziuni corporale sub formă de: traumatism asociat; hemoragie subarahnoidală; hemoragii în țesuturile moi a capului; fractura bilaterală a coastelor cu deplasarea fragmentelor; hemoragii în țesuturile moi a cutiei toracice bilateral și diafragmei pe dreapta; echimoze, edem și excoriații la cap și față. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 58 din 24.03.2015, leziunile corporale cauzate au fost produse prin

acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil cu pumnii, picioarele la data și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul lui Rîhlea Valerii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei decizii, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, cu stabilirea acestuia a unei pedepse sub limita minimă a sancțiunii de la art. 152 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- în ședința de judecată s-a stabilit că inculpatul i-a aplicat lui Rîhlea V. trei lovituri cu pumnul în față și două lovituri cu piciorul în piept, fapt recunoscut de inculpat, iar nici unul din martori nu a declarat, în cadrul ședinței de judecată, că ar fi văzut aplicarea de către inculpat victimei a mai multor lovituri decât el a recunoscut;

- fiind audiat în ședința de judecată, specialistul Vremea S., care a efectuat expertiza medico-legală, a declarat că pentru formarea la victimă a leziunilor corporale depistate, ultimului urmau să-i fie aplicate multiple lovituri, numărul cărora depindea și de puterea loviturilor, dar care nu putea fi mai mic de 6-7 lovituri; de la trei lovituri cu pumnul în față și două lovituri cu piciorul puteau să se formeze leziuni corporale medii, de la care nu putea surveni moartea victimei;

- martorii Crăciun R. și Cratovici M., care pretindeau că au fost prezenți la momentul aplicării loviturilor victimei de către inculpat, descriseră în mod diferit loviturile aplicate de ultimul, astfel declarațiile acestor martori urmau a fi apreciate critic;

- conform concluziilor medicului legist, expuse în ședința de judecată, moartea victimei a survenit în decurs de 2-3 ore după cauzarea leziunilor corporale; totodată, din declarațiile martorilor rezultă că de la momentul lovirii victimei de către inculpat și până la venirea lui Cratovici M. au trecut 3 ore, încă o oră și jumătate victima a consumat băuturi spirtoase cu Cratovici M., astfel trecând cel puțin 4 ore și jumătate de la momentul lovirii victimei de către inculpat, iar după trecerea acestei perioade de timp, victima mai era în viață, fiind activă și consumând băuturi alcoolice; astfel, rezulta că victima a mai fost lovită de către o altă persoană, care acționa independent de voința inculpatului și acțiunile căreia nu-i pot fi imputate ultimului;

- la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a dat nici o apreciere faptului că victima a înjurat-o pe mama inculpatului, acționând ilegal și anormal, acest fapt provocându-l pe inculpat de a-i aplica victimei lovituri, ceea ce constituie o circumstanță atenuantă, care nu a fost reținută de către instanță;

- instanța de fond, deși s-a referit în conținutul sentinței la prevederile art. 23¹ Cod penal, de facto nu le-a aplicat, deoarece responsabilitatea redusă a inculpatului constituia o circumstanță excepțională, care în temeiul art. 79 Cod penal, permitea stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege.

3.1. Sentința a fost atacată și de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea în privința sa a unei hotărâri echitabile. În cererea depusă, apelantul a invocat nerecunoașterea pe deplin a vinovăției sale la etapa urmăririi penale și depunerea declarațiilor în privința persoanei care de fapt a comis infracțiunea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, pronunțată integral la 18 mai 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin probele examinate atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, și anume:

- declarațiile succesoriului legal al victimei, Rîhlea V., ale martorilor Urechean V., Menișov A., Ghimpu R., Gribincea F., Creciun R. și Cratovici M., inclusiv și declarațiile inculpatului;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.03.2015, cu planșa fotografică (f.d. 7-29, vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr. 58 în privința victimei Rîhlea V. (f.d. 38-40, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 160 în privința lui Cratovici M. (f.d. 57, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 159 în privința lui Medvețchi I. (f.d. 98, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 157 în privința lui Urechean V. (f.d. 102, vol. I);

- raportul șefului de sector (f.d. 106, vol. I);

- planșa fotografică (f.d. 110-114, 117-122, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 400 (f.d. 205-206, vol. I), prin care se confirmă grupe sangvine diferite de la Medvețchi I. și Rîhlea V.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat apelul avocatului, în care s-a făcut referire doar la numărul de lovituri aplicate de inculpat și la lipsa legăturii cauzale între loviturile aplicate de inculpat și decesul victimei. În sensul dat, instanța de apel a reținut că inculpatul a recunoscut aplicarea loviturilor victimei, iar la urmărirea penală și în instanța de fond a specificat aplicarea anume a trei lovituri cu pumnul în față și două lovituri cu piciorul în piept.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că din declarațiile specialistului Vrenea S., date în prima instanță, nu a fost posibilă stabilirea numărului de lovituri aplicate victimei, aceeași situație reieșind și din raportul de examinare medico-legală nr. 58 în privința victimei, în al cărui conținut la fel nu era specificat numărul de lovituri aplicate victimei. Totodată, instanța de apel a reținut că din raportul de expertiză medico-legală, efectuat în

privaința victimei, s-a confirmat cauza decesului victimei, care a survenit în urma loviturilor aplicate cu mâinile și picioarele.

Instanța de apel a stabilit existența cu certitudine a relațiilor ostile între inculpat și victimă, precum și faptul aplicării loviturilor doar de către inculpat. În aceste circumstanțe, instanța de apel a ținut să critice poziția apărării privitor la aplicarea unor lovituri suplimentare victimei de către persoane necunoscute, deoarece aceste invocări erau în contradicție cu circumstanțele cauzei și constituiau o poziție aleasă întru evitarea răspunderii penale. Suplimentar, instanța de apel a conchis asupra nesustențării poziției apărării din motivul imposibilității stabilirii cu certitudine a numărului de lovituri aplicate de inculpat, pe de o parte și stabilirii certe a persoanei ce a aplicat loviturile, care era inculpatul, a legăturii cauzale între lovituri și decesul victimei și motivului aplicării loviturilor, pe de altă parte.

Totodată, instanța de apel a conchis asupra caracterului formal al apelului declarat de inculpat, care se confirma prin conținutul acestuia și solicitările formulate de inculpat, care s-au limitat doar la aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând comportamentul amoral al victimei și propria capacitate redusă de a înțelege urmările acestor acțiuni.

Suplimentar, instanța de apel a respins criticile avocatului apelant în partea ce ținea de individualizarea pedepsei, efectuată de către instanța de fond, menționând că aceasta a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea faptei, pericolul social al acesteia, urmările survenite, persoana inculpatului, precum și de circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate și de cea atenuantă – responsabilitatea redusă a persoanei, astfel just stabilind inculpatului pedeapsa minimă, prevăzută de sancțiunea art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a conchis asupra legalității și temeiniciei sentinței, lipsind careva temeiuri de a interveni în soluția adoptată de prima instanță, apelurile declarate fiind lipsite de temeiuri legale și urmând a fi respinse, ca nefondate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului Medvețchi Ion, depus la 17 iunie 2016, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea acestuia a unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege.

În cererea depusă, recurentul invocă următoarele:

- instanța de apel nemotivat a respins argumentele avocatului apelant, care vizau explicațiile medicului legist și analiza acestora în raport cu declarațiile martorilor;

- instanța de apel nu s-a expus asupra conflictului ulterior între victimă și Cratovici M., ultimul aplicând lovituri victimei, astfel decesul acesteia nu a survenit în urma loviturilor aplicate de către inculpat;

- instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării apărării de a fi apreciate critic declarațiile martorului Cratovici M., deoarece anume acesta este cel care a lovit-o pe victimă și îl învinuiește pe inculpat întru evitarea propriei răspunderi penale;

- conform explicațiilor specialistului medic legist, loviturile aplicate de inculpat puteau cauza doar vătămări corporale medii, astfel nu era posibilă survenirea decesului victimei în urma leziunilor corporale provocate de inculpat; peste 4 ore și jumătate după lovirea victimei de către inculpat, prima a mai fost lovită de altă persoană, în urma cărui fapt a decedat; în sensul dat, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, în cauză încadrarea juridică a faptei fiind una eronată.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că argumentele recurentului vizează aprecierea, de către instanțele de fond și apel, a probelor puse la baza condamnării inculpatului, critici pe care instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din următoarele considerente.

Astfel, examinând motivele invocate de recurent, Colegiul penal menționează că critica aprecierii probelor, care în mod implicit presupune o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate constitui temei pentru a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, în sensul casării deciziei atacate, or reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută în conținutul art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de recurent și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece în mod nemijlocit vizează aprecierea probelor de către instanță, în particular a declarațiilor martorului Cratovici M. și specialistului Vrenea S., critici pe care instanța de recurs, după cum s-a menționat anterior, le consideră *de jure* inadmisibile.

Astfel, solicitarea recurentului de apreciere critică a declarațiilor martorului Cratovici M. a constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, asupra

căreia ultima s-a expus, constatând că poziția apărării, privitor la aplicarea față de Rîhlea V. a unor lovituri suplimentare de către persoane necunoscute, venea în contradicție cu circumstanțele cauzei și era aleasă în scopul evitării răspunderii penale. Totodată, instanța de apel a reținut că poziția apărării nu putea fi susținută inclusiv din motivul imposibilității stabilirii numărului de lovituri, aplicate lui Rîhlea V., precum și din motivul stabilirii cu certitudine a persoanei care a aplicat loviturile date, care era inculpatul, fiind stabilită legătura acestor acțiuni cu urmările provocate și temeiul de aplicare al loviturilor date.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocat în cererea depusă, Colegiul penal îl apreciază la fel ca fiind neîntemeiat, or este invocat în mod similar cu privire la critica aprecierii probelor, în particular a declarațiilor specialistului Vreamea S., pe care recurentul le consideră greșit apreciate de către instanța de apel.

În susținerea poziției respective, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate și convingătoare concluziile instanței de apel, referitoare la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Referitor la argumentul în cauză, Colegiul penal constată că instanța de apel, la rândul său, a reținut că din declarațiile specialistului Vreamea S., date în prima instanță, nu a fost posibilă stabilirea numărului de lovituri aplicate victimei, aceeași situație reieșind și din raportul de examinare medico-legală nr. 58 în privința victimei, în al cărui conținut la fel nu era specificat numărul de lovituri aplicate victimei. Totodată, instanța de apel a reținut că din raportul de expertiză medico-legală, efectuat în privința victimei, s-a confirmat cauza decesului victimei, care a survenit în urma loviturilor aplicate cu mâinile și picioarele.

În cauză, recurentul corelează declarațiile date de specialistul Vreamea S. cu problema calificării juridice a faptei săvârșite de inculpat, pe care o consideră eronată. Privitor la chestiunea dată, instanța de recurs constată că instanța de apel just a considerat neîntemeiat apelul apărării, în care s-a făcut referire doar la numărul de lovituri aplicate de inculpat și lipsa legăturii cauzale între loviturile aplicate de inculpat și decesul victimei. În contextul dat, Colegiul penal constată că instanța de apel, la rândul său a reținut recunoașterea de către inculpat a faptului aplicării loviturilor victimei, la urmărirea penală și în instanța de acesta specificând aplicarea anume a trei lovituri cu pumnul în față și două lovituri cu piciorul în piept.

În contextul celor constatate, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului sunt nemotivate, iar temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare, totodată lipsind alte temeiuri de implicare în soluția instanței de apel. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șteliman Serghei în numele inculpatului Medvețchi Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Medvețchi Ion Ghenadi*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru